

Ε.Η.Μ.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ 4
45444 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ Νέα

Δίμηνη εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

Τεύχος 65, ΑΠΡΙΛΗΣ - ΜΑΗΣ 1995. Υπεύθυνος έκδοσης: Δημ. Παπαγιαννόπουλος - Τ.Θ 42099, 121 10 Κ.Τ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ - Τηλ. 57.38.093

Άσφαλτος και τουρισμός ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

ΤΟ "ΟΝΕΙΡΟ" πολλών χρόνων για το χωριό, αρχίζει να πραγματοποιείται, άσχετα πότε θα ολοκληρωθεί! Ο δρόμος για το χωριό ασφαλτοστρώνεται! Ο προγραμματισμός της Νομαρχίας προβλέπει για φέτος ασφαλτόστρωση του δρόμου σε μήκος 3 χλμ. Χαράς ευαγγέλια για τους χωριανούς! Είναι όμως έτσι; Σε τι θα εξυπηρετήσει η άσφαλτος;

Κατ' αρχάς είναι δεδομένο ότι ο δρόμος με την άσφαλτο θα είναι πολύ πιο επικίνδυνος εξαιτίας του χιονιού και του πάγου, σε συνδυασμό με τις πολλές και επικίνδυνες στροφές και τις ανάποδες κλίσεις του δρόμου.

Πολλοί θα ισχυριστούν ότι με την άσφαλτο θα πηγαίνουμε πιο γρήγορα, πιο άνετα και με λιγότερες φθορές στ' αυτοκίνητα. Σωστό αυτό σε μεγάλο βαθμό, αλλά νομίζω ότι αφορά κυρίως αυτούς που ανεβαίνουν στο χωριό μια-δυο φορές το χρόνο και κυρίως το καλοκαίρι. Γιατί αυτοί οι λίγοι, που πηγαίνουν στο χωριό πολλές φορές το χρόνο και ειδικά τη χειμερινή περίοδο, προτιμούν δρόμο ασφαλή πρώτα απ' όλα και μετά άνετο. Και τέλος πάντων, όσοι αγαπούν το χωριό και δεν το βλέπουν μόνο σαν τόπο αναψυχής, δεν θα τους εμποδίσει ο 8 χλμ. χωματόδρομος για να το επισκεφθούν.

Μερικοί θα ισχυριστούν ότι η ασφαλτόστρωση του δρόμου θα φέρει στο χωριό τουρίστες. Και τι θα κάνει ο τουρίστας στο χωριό; Άντε να θαυμάσει τη φύση και τον παραδοσιακό οικισμό. Πού θα μείνει; Τι θα φάει; (πέρα από τη χρονική διάρκεια που λειτουργεί ο Ξενώνας). Και τι θα κερδίσει το χωριό και οι χωριανοί - τουλάχιστον με τις υπάρχουσες συνθήκες - από τους τουρίστες που θα έρθουν; "Θα αποκτήσει φήμη το χωριό", ίσως πουν μερικοί. Ακριβώς αυτό όμως είναι που "φοβίζει". Η φήμη θα φέρει περισσότερους τουρίστες, οι απαιτήσεις θα αυξηθούν, η περιοχή είναι παρθένα και οι έχοντες τις οικονομικές δυνατότητες - που δεν είναι βέβαια χωριανοί - θα έρθουν και θα χτίσουν ξενοδοχεία, θ' ανοίξουν ταβέρνες κ.λπ. Τι θα κερδίσει απ' όλα αυτά το χωριό; Ας μην ξεχνάμε ότι πριν μερικά χρόνια μεγαλοεργολάβος των Γιαννίνων, ήθελε να χτίσει ξενοδοχείο στα "Μεγαλώνια" μέσα στα έλατα! Πώς θα προστατέψουμε τις ομορφιές του χωριού; Και πώς θα σας φαινόταν άραγε να περπατάτε στο χωριό και να βλέπετε κατίνες με σουβλάκια και σάντουιτς ή πινακίδες να γράφουν "ROOMS TO LET", "BAR", "UPPER SQUARE", "REMA T'S KASIMINAS" "ALONIA T' BRANTZI" κ.λπ. όπως για παράδειγμα στο Μονοδέντρι ή στο Πάπιγκο;

Θα μου πείτε: "Είσαι κατά του τουρισμού;". Γενικά όχι. Ειδικότερα όμως για το χωριό, με τις υπάρχουσες συνθήκες, ναι, είμαι κατά. Όταν το χωριό αποκτήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις - εστιατόρια, ξενώνες και αυτά να τα εκμεταλλεύονται χωριανοί, παροχή υπηρεσιών (πληροφορίες, ξενάγηση, οργανωμένοι περίπατοι κ.λπ.) από τους διάφορους φορείς της κοινότητας - τότε να έρθουν τουρίστες στο χωριό. Αλλιώς, κατά τη γνώμη μου, να λείπει ο τουρισμός από το χωριό μας. Να μη γίνουμε κι εμείς σαν το Μονοδέντρι ή το Πάπιγκο.

Και κάτι τελευταίο. Απαντήστε ειλικρινά. Όταν είδατε την άσφαλτο μέσα στο χωριό, η οποία ήδη έχει αρχίσει να "σκάνει" απ' τον πάγο, μετά το πρώτο ξάφνιασμα, ποιες ήταν οι σκέψεις σας;

Πώς σας φάνηκε να "δένει" η άσφαλτος με το τοπίο του χωριού;

Δ.Π.

ΕΝΔΟ - ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

"Παιδική Χαρά στο Δίκορφο"

ΣΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ Κοινοτικό Συμβούλιο αποφασίστηκε ομόφωνα η λειτουργία "Παιδικής Χαράς" και "Χώρου Μπάσκετ-Βόλεϋ" στο Δίκορφο (χωριστοί, δύο χώροι).

Ήταν ένα αίτημα και μια επιθυμία μικρών και μεγάλων του χωριού μας, γιατί το καλοκαίρι που έχουμε πολλά παιδιά-παραθεριστές (μικρούς μαθητές και εφήβους), έχουμε διαπιστώσει πολλές φορές ότι έχουν ανάγκη παιχνιδιού και απασχόλησης, χαράς και ευχαρίστησης, που δεν μπορεί να υλοποιείται μόνο στην κεντρική μας πλατεία, που μαζεψόμαστε όλοι.

Πράγματι, οι ηλικίες είναι δύο. Η μία (η μικρή) των παιδιών των 5-12 χρόνων, που θέλουν παιχνίδια με κούνιες, σκάλες, τρέξιμο και αυτοσχέδιο παιχνίδι και η άλλη (η ηλικία των εφήβων) που θέλει κι αυτή τη δική της απασχόληση, το δικό της παιχνίδι, το δικό της μπάσκετ και βόλεϋ, που το αγαπούν και το λαχταρούν όλοι οι νέοι.

Αξίζει ένα εύγε στο νέο Κοινοτικό Συμβούλιο και κυρίως στον Πρόεδρό μας που κατανοεί και εντοπίζει τέτοια προβλήματα και τα επιλύει, με συγκεκριμένα και θετικά έργα και δεν μένει στα λόγια μόνο.

Ας ελπίσουμε ότι σύντομα θα δούμε στο Δίκορφο τους δυο αυτούς παιδικούς χώρους (παιδική χαρά και χώρος μπάσκετ-βόλεϋ) να λειτουργούν και να υπάρχουν, για να καμαρώνουμε τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας την ώρα, που θα παίζουν και θα χαίρονται και θα αγαπούν το Δίκορφο διπλά.

Μια, γιατί είναι γενέθλια γη των γονεών και παππούδων τους και μια, γιατί θα έχουν χώρους, που θα παίζουν και θα αποχτούν αιώνια και αξέχαστα

στα παιδικά βιώματα.

Το καμπαναριό του Άι-Γιάννη μας...

ΣΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, του 1994, συζητήσαμε το θέμα της ανέγερσης νέου, παραδοσιακού και ακριβούς αντιγράφου του παλιού καμπαναριού του Άι-Γιάννη μας.

Συζητήσαμε για την ανώνυμη Δικορφιώτισσα που θέλει με χρήματά της να κατασκευάσει το καμπαναριό, αλλά ζητεί συγχρόνως μια ενημέρωση και μια γενική κατατόπιση.

Και τελικά, πήραμε την απόφαση όλα αυτά να προετοιμαστούν ως την επόμενη Άνοιξη, που ήδη και βρισκόμαστε, ώστε κάποτε το καμπαναριό να γίνει και να ανεγερθεί, να υπάρξει και να το καμαρώνουμε όλοι.

Ως τώρα δεν είδα καμιά ανακοίνωση και καμιά ενημέρωση.

Ο χρόνος περνά και οι άνθρωποι δεν πρέπει να τον αφήνουμε ανεκμετάλλευτο.

Η μέλλουσα ευεργέτισσα του χωριού μας αναμένει θετική και συγκεκριμένη ενημέρωση, ώστε να υλοποιήσει τον πόθο και την επιθυμία της. Κι ο Άι-Γιάννης μας, βλέπει από ψηλά χαρούμενος αυτή τη φροντίδα μας, αλλά και ανυπόμονος για τις συγκεκριμένες ενέργειές μας.

Στη μέλλουσα ευεργέτισσά μας (εκτός των άλλων) συνιστώ να έλθει σε επαφή και επικοινωνία με τον πετυχημένο παραδοσιακό τεχνίτη εξ **Ανθρακίτη, κ. Δημ. Τσιάλο**, που είναι ο πλέον αρμόδιος κι ο πιο γνωστός τεχνίτης στο χωριό μας.

Τηλέφωνα: 0653/61417 και 0651/75154 και 38243.

Στο θέμα δεν επανέρχομαι άλλη φορά.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2

ΕΝΔΟ - ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 1

Νέο καφεστιατόριο και ενοικιαζόμενα δωμάτια...

Η ύπαρξη και λειτουργία ενός συγχρόνου και οργανωμένου νέου καφεστιατορίου στο Δίκорφο, κατέστη πλέον ανάγκη αδήρητη, για πολλούς λόγους, αλλά και για τη λειτουργία των μελλοντικών ξενώνων και ενοικιαζόμενων δωματίων, όπως γίνεται σ' όλο το δυτικό Ζαγόρι σήμερα.

Βέβαια, θα υπηρετεί τον κύριο και σπουδαίο σκοπό του, που ανέφερα και κατέγραφα σε προηγούμενο κύριο άρθρο μου στα Δ.Ν αλλά θα εξυπηρετεί συγχρόνως κι όλους εκείνους, που θα 'ρχονται να μείνουν και να κοιμηθούν στο χωριό μας, σε ενοικιαζόμενα δωμάτια, αφού θα βρίσκουν μεζε, θα βρίσκουν φαγητό, θα βρίσκουν παρέα με ευχάριστο ποτό και θα γεμίζουν μέρος του χρόνου τους και της παραμονής του στο Δίκорφο ευχάριστα και χαρούμενα, καθαρά και περιποιημένα.

Αντιγράφω αυτολεξί από έγκυρη αθηναϊκή εφημερίδα που ασχολήθηκε προσφάτως με τα τουριστικά του δυτικού Ζαγορίου, ένα κομμάτι που αναφέρεται στην **Αρίστη** και το **Πάπιγκο**, που πρέπει πλέον να παραλληλιστούμε και να τα πλησιάσουμε τουριστικά:

"Τόσο η Αρίστη, όσο και το Πάπιγκο δεν είναι μεγάλα χωριά. Ταβέρνες όμως και καφεστιατόρια σύγχρονα έχουν πολλά και καλά.

Οι ξενώνες είναι καλά οργανωμένοι κι έχουν συνήθως κι εστιατόρια με νόστιμο, καθαρό και παραδοσιακό φαγητό, με ζαγορίσιες λαχανόπι-

τες και αλευρόπιτες, κρεατόπιτες κι άλλα εύγευστα φαγητά. Έτσι απολαμβάνει κανείς την ομορφιά του Ζαγορίου, αλλά χαίρεται συγχρόνως και το φαγητό του, το ποτό του και τον ύπνο του".

Λοιπόν, εμείς τι θα κάνουμε; Θα μένουμε στα παλιά, χωρίς εξέλιξη; Νομίζω μια επιλογή έχουμε:

Επανάληψη και μίμηση των δύο ομορφότερων και πιο τουριστικών χωριών του Ζαγορίου και τίποτε άλλο...

Καθαριότητα πλα- τείας και δρόμων του χωριού μας

Λόγω του χειμώνα, των ανέμων και της κακοκαιρίας πολλοί δρόμοι του χωριού μας (ο ασφαλτοστρωμένος και τα **καλντερίμια** του πέρα και κάτω μαχαλά, όπως και η πλατεία μας) έχουν λερωθεί πολύ.

Άμμος και χαλίκια, που τα παρασέρνουν οι καταιγίδες και φύλλα που φέρνουν οι άνεμοι έχουν γεμίσει αυτούς τους χώρους και χρειάζεται τώρα (αν δεν έχουν καθαριστεί ήδη...) ένα γενικό και σχολαστικό καθαρίσμα των πάντων.

Ζαγόρι και καθαριότητα είναι δύο έννοιες ταυτισμένες και συνώνυμες.

Άρα η Κοινότητά μας έχει το λόγο, αλλά και ο Σύλλογός μας που πρέπει, νομίζω, νάναι συνδρομητής και συνεργάτης σε πολλές περιπτώσεις του Κοινοτικού μας Συμβουλίου, ώστε η εικόνα του χωριού μας νάναι άψογη και τέλεια από πλευράς καθαριότητας, συνεχώς και για πάντα.

Συνεργασία πάντων των Δικორφιωτών...

Σ' όλα τα ζητήματα και τα προβλήματα του χωριού μας, πρέπει να μας

διακρίνει όλους τους Δικორφίωτες η συνεργασία, η αγάπη, η αλληλοβοήθεια, η αλληλοκατανόηση και η αλληλοσυνδρομή, ώστε οι τυχόν δυσκολίες να λύνονται και να ξεπερνιούνται και τα προβλήματα να παίρνουν πάντα τη δέουσα και ωφέλιμη για το Δίκорφο λύση.

Ο καθένας μας από την πλευρά του κι από το πόστο του, απ' τη θέση του κι απ' τις σχέσεις του, απ' τις γνωριμιές του και φίλιες του, μπορεί να βοηθήσει και να ωφεληθεί το χωριό μας, σε μια δύσκολη στιγμή και ώρα.

Κοινοτικοί σύμβουλοι, Δ.Σ. του Συλλόγου μας αλλά και κάθε απλός και αφανής Δικორφιώτης μπορεί να βοηθήσει σε μια δύσκολη ώρα και στιγμή και να συνεισφέρει κάτι, που θα χαίρεται κι αυτός αύριο και θα καμαρώνει πολύ.

Λοιπόν, πιασμένοι χέρι-χέρι, χωρίς πάθη, χωρίς μικρότητες, χωρίς υποκρισίες, αλλά αγαπημένοι και ταυτισμένοι σ' όλα τα ζητήματα και προβλήματα του Δικόρφου, θα πετύχουμε τα καλύτερα και δυνατότερα, τα άριστα και λίαν ευμενή για το χωριό μας.

Σκέψεις, προτάσεις και απόψεις του ...υπογράφοντος

Προ τριών ετών καθίερω μια στήλη στην εφημερίδα μας, με το όνομα "ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΑ".

Σ' αυτή τη στήλη ή σε κύρια και δευτερεύοντα άρθρα μου, διατυπώνω και παρουσιάζω προσωπικές και υποκειμενικές απόψεις και κρίσεις, προτάσεις και θέματα, για ζητήματα του χωριού μας γενικά, που (επαναλαμβάνω) είναι οι θέσεις και τοποθετήσεις ενός συνεργάτη των Δ.Ν. που δεν έχει ούτε το αλάθητο, ούτε το αναμάρτητο...

Μάλιστα, προ δύο ε-

τών, έχω προτείνει σ' όλους τους αναγνώστες μου να με ενημερώνουν για θέματα και προβλήματα του Δικόρφου, να μου λένε τις δικές τους κρίσεις και απόψεις γι' αυτά κι εγώ εν συνεχεία να έχω υλικό και να γεμίζω, σωστά, δίκαια και αντικειμενικά την καθιερωμένη στήλη μου.

Τώρα δε, (προχωρώντας κι άλλο) δίνω και το τηλέφωνό μου (0651/35671), ώστε άνετα και χωρίς κόπο ο κάθε προβληματισμένος μα ανήσυχος αναγνώστης μου να επικοινωνεί μαζί μου, να κρίνει τα "υπέρ" και τα "κατά" των τοποθετήσεών μου και να με φέγει για τις τυχόν παραλείψεις μου και τα διαπραχθέντα λάθη μου.

Ακόμη, θα χαίρομουν και θα ευχαριστιόμουν πολύ, αν με επιστολές και με γραπτά κείμενα (άρθρα) ορισμένων Δι-

"ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ"

κορφιωτών γινόταν ένας διάλογος κι υπήρχε ένας αντίλογος σωστός και αμερόληπτος, για το κάθε σχολιαζόμενο από μένα θέμα.

Τότε η εφημερίδα μας θάταν πιο ζωντανή, πιο σωστή, πιο ζεστή, πιο αντικειμενική και πιο ενδιαφέρουσα.

Επαναλαμβάνω, επιμένω και φιλικά:

Ούτε το αλάθητο, ούτε το αναμάρτητο έχω στις απόψεις μου, στις προτάσεις μου και σ' όλα γενικά τα γραφόμενά μου στη στήλη των "ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ" και αναλαμβάνω πάντοτε ειλικρινώς και ευθέως την ευθύνη των εκάστοτε παρουσιαζόμενων προσωπικών μου γνωμών και τοποθετήσεων.

Ο υπεύθυνος της στήλης των "ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ" **Ματθαίος Λέκκος**

ΣΤΟ ΔΙΚΟΡΦΟ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ

(Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ)

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΖΑΓΟΡΙΣΙΑ ΚΟΥΖΙΝΑ

Χαρείτε τις διακοπές σας
στο μαγευτικό παρθένο
περιβάλλον
του χωριού μας

Τηλ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ:
(0653) 61.226
61.470
ΑΘΗΝΑ: 99.23.585

"ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ"

Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ: ΔΙΚΟΡΦΟ ή ... ΔΙΚΟΡΥΦΟ;

ΤΟ ΔΙΕΤΙΑΣ και συγκεκριμένα στο τεύχος Οκτωβρίου-Νοεμβρίου 1992 (αρ. 50) είχα αναφερθεί διεξοδικά στην αλλαγή του ονόματος του χωριού μας από Δίκорφο σε... Δικόρυφο.

Έθετα πολλά ερωτηματικά τότε και πολλές αμφιβολίες για τη σκοπιμότητα και την αναγκαιότητα εκείνης της πράξης και απόφασης, δηλαδή τη μεταβάπτιση της Κοινότητάς από Δίκорφο σε Δικόρυφο, λες και ήταν καμιά σλαβόφωνη απήχηση και λέξη και ενοχλούσε κάποιους ευαίσθητους και εθνικίζοντες γηγέτες του κρατικού τομέα (νομάρχες και υπουργούς...).

Είχα την υπομονή και τη διάθεση (ύστερα από υπόδειξη και συνομιλία με τον τέως γραμματέα της Κοινότητάς μας κ. Γρηγόρη Κοντό) να ερευνήσω την ονοματολογία του Δικόρφου και να ανακαλύψω και να διαπιστώσω στις 5 Οκτωβρίου 1994, ενώπιον της γραμματέως της Κοινότητάς μας κ. Σαββούλας Σακελλαρίου, ότι η οριστική αλλαγή της ονομασίας του Δικόρφου έγινε την Άνοιξη του 1963.

Ερευνώντας τα βιβλία Πρακτικών του τότε Κοινοτικού Συμβουλίου, διαπίστωσα, ότι το πρώτο Πρακτικό που φέρει τον τίτλο του Δικορύφου το χωριό μας, είναι το υπ. αρ. 14 της 9ης Ιουνίου 1963 (14/9-6-1963).

Προφανώς φαίνεται, ότι η διαδικασία της αλλαγής (πρόταση του τότε νομάρχη, δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως κ.λπ.) είχε αρχίσει απ' το 1961-1962 και ολοκληρώθηκε απ' το Υπουργείο των Εσωτερικών την Άνοιξη του 1963. Μια πράξη βιαστική και επιπόλαιη, αμελέτητη και επιπολαιώς σχολαστική... του τότε ανώριμου και αδύναμου κράτους μας.

Και αυτά μεν (όλα τα παραπάνω δηλαδή) αφορούν στην ιστορία και το χρόνο της αλλαγής της επωνυμίας. Για μας όμως σήμερα, νομίζω, ότι έχει σημασία και αξία η επαναφορά του αρχικού ονόματος Δίκорφο και η κατάργηση του καθαιρεουσινάνικου και μη χρησιμοποιούμενου απ' όλους μας σήμερα (στις καθημερινές μας φιλικές και ανθρωπίνες συνομιλίες...) Δικορύφου.

Έτσι πιστεύω και ελπίζω, ότι ένα από τα έργα και τις επιδιώξεις του νέου Κοινοτικού Συμβουλίου πρέπει να είναι η ανακίνηση αυτού του θέματος και η σωστή και απ' όλους τους Δικορφίωτες αποδεκτή λύση του. Δηλαδή η μη χρησιμοποίηση λέξης Δικόρυφο να καταγραφεί επισήμως σε Δίκорφο, λέξη που πολλές φορές την ημέρα χρησιμοποιούμε όλοι μας, όπου κι αν βρισκόμαστε.

Ένα έγγραφο και μια ομαδική παράσταση στο Νομάρχη της περιοχής μας γι' αυτό το θέμα, νομίζω, ότι (ακολουθούμενης και της γραφειοκρατικής και αναγκαίας διαδικασίας) θα έφερνε το ποθητό αποτέλεσμα. Γιατί το κράτος μερικές φορές κάνει λάθη και χρειάζεται εμείς οι ζωπτανοί και αγρυπνούντες πολίτες του να το ενοχλούμε και να το παρακαλούμε να διορθώσει τα εξ ιδίας ευθύνης διαπραχθέντα σφάλματά του.

Όλοι μας λέμε: "Είμαι Δικορφιώτης, είμαι απ' το Δίκорφο, πηγαίνω στο Δίκорφο και γεννήθηκα στο Δίκорφο", μη χρησιμοποιώντας παντελώς το τετρασύλλαβο Δικόρυφο και τα παράγωγά του.

Ευαίσθητοι Κοινοτικοί Σύμβουλοι του Δικόρφου, ας ανακινήσουν αυτό το θέμα σ' ένα προσεχές Κοινοτικό Συμβούλιο (με τήρηση πρακτικού) πρωτοστατούντος βέβαια του ακούραστου και εργατικού του προέδρου της Κοινότητάς μας. Γιατί στην Ιστορία μένουν τα έργα, μένουν όμως και τα ονόματα.

Είναι η δεύτερη φορά που προβάλλω αυτό το θέμα και η τελευταία πλέον σήμερα.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

Αρχίζει η ασφαλτόστρωση της οδού Ελάτης-Δικόρφου

Τον μισό περίπου δρόμο του χωριού μας (3,5 χλμ. από τα 8 που είναι όλος) ανέλαβε να ασφαλτοστρώσει ο εργολάβος των Ιωαννίνων κ. **Σαρακατσάνης Παν.** κατά το φετινό καλοκαίρι του 1995, με χρήματα του **Πακέτου Ντελόρ 2. Αυτές τις μέρες αρχίζουν δύο τεχνικά έργα του δρόμου (σύμφωνα με την εγκριθείσα μελέτη) και θα ακολουθήσει μετά η ασφαλτόστρωση της οδού Ελάτης-Δικόρφου, κατά το ήμισυ της απόστασης.**

Οπότε του χρόνου (1996) ελπίζουμε και προσδοκούμε όλοι οι Δικορφιώτες, να ολοκληρωθεί και τελειώσει κι έτσι η μετάβασή μας στο Δίκорφο, θα γίνεται πλέον ανετότερη και ευκολότερη, ταχύτερη κι όχι, όπως τώρα, κουραστική και δύσκολη.

Ανήκουμε ως τώρα στις ατυχείς εκείνες και ελάχιστες κοινότητες του Ζαγορίου, που δεν έχουν ασφαλτόδρομο. Γι' αυτό, το υπό έναρξη και εκτέλεση αυτό έργο, μας συγκινεί διπλά όλους και μας κάνει να αγωνιούμε και να χαίρομαστε συγχρόνως, γιατί θα μπορούμε πλέον και για ένα καφέ ή μια απλή επίσκεψη, να πεταζόμαστε στο χωριό μας και να καλούμε εκεί άνετα, φίλους και συγγενείς, γνωστούς κι όλους τους Γιαννιώτες γενικά, που ως τώρα άκουγαν χωματόδρομο και γύριζαν ολοταχώς πίσω και ασυζητητί.

Εύχομαι καλό, ολοκληρωμένο και γρήγορο τέλος αυτού του σπουδαίου και σημαντικού έργου

για το Δίκорφο, που 'ταν όνειρο... και γίνεται πραγματικότητα.

Τα εγκαίνια του νέου καταστήματος βιντεοσκοπήσεων του κ. Χρήστου Λέκκου, στα Γιάννενα

Στις 17 Απριλίου 1995, έγιναν στα Γιάννενα (στην οδό Βαλαωρίτου 47, έναντι της Ζωσιμαίας Σχολής) τα εγκαίνια του νέου καταστήματος βιντεοσκοπήσεων παντός τύπου (γάμων, βαπτίσεων κ.λπ.) μοντάζ, φωτογραφικού υλικού και εμφάνισης και πώλησης φιλμς και σλάιτς,

του χωριανού μας και πολύ εργατικού νέου κ. Χρήστου Λέκκου (του Γιάννη).

Παρέστησαν στην εκδήλωση και στον αγιασμό πολλοί Γιαν-

νιώτες και αρκετοί Δικορφιώτες, που χάρηκαν πολύ για το υπερσύγχρονο, άριστα οργανωμένο κατάστημά του και του ευχήθηκαν με αγάπη, χαρά και ειλικρίνεια "καλές δουλειές και καλή επιτυχία".

Χαίρομαι, όταν παρίσταμαι σε τέτοιες εκδηλώσεις Δικορφιωτών και καμαρώνω διπλά. Εύχομαι δε πάντα, μέσα από την ψυχή μου, να βλέπω τον κάθε Δικορφιώτη να πετυχαίνει και να διακρίνεται, να ακούγεται και να επιβάλλεται στον τομέα του και στη δουλειά του.

Τα γλυκίσματα και τα ποτά μας εύφραν όλους εκείνη την ώρα των εγκαίνιων, γι' αυτό ευχόμαστε όλοι οι Δικορφιώτες ανεξαιρέτως, για άλλη μια φορά στον αγαπητό μας Χρήστο: "Καλή επιτυχία, και καλές δουλειές στο μέλλον".

Τηλ. 0651/32460

Μ. Λέκκος

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Παπαϊωάννου Χρυσούλα	5.000
Ματσόπουλος Κων/νος	5.000
Δούκας Κώστας	4.000
Ρούντος Γιώργος	4.000
Ιασωνίδης Χρήστος	3.000
Ιασωνίδη Νίκη	2.000
Μάλλιου Ρεβέκα	1.500

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ντόντος Δημήτριος	1.000
-------------------	-------

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Πέθανε στην Αθήνα ο συγχωριανός μας **Γρηγόρης Λέκκος**. Στους συγγενείς του εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Ο ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΣΤΟ ΔΙΚΟΡΦΟ

Χάρηκε και απόλαυσε το ελβετικό του τοπίο

Στις 12 Μαρτίου 1995, ο Ορειβατικός Σύλλογος Ιωαννίνων, πραγματοποίησε μία απ' τις ωραιότερες ορειβασίες του στο Ζαγόρι.

Με λεωφορείο του, έφθασε στην **Περίβλεπτο**, την Κυριακή το πρωί κι από κει αναχώρησαν τα πενήντα περίπου μέλη του, στις εννέα, για το Μοναστήρι της Στούπαινας. Εκεί απόλαυσαν το γύρω τοπίο κι αφού ξανάσαναν απ' την ανηφόρα ξεκίνησαν για την **Ράχη**.

Φτάνοντας στην κορυφή του Μιτσικελιού (Ράχη) απόλαυσαν το όραμα όλου του Λεκανοπεδίου Ιωαννίνων, αλλά και της περιοχής του **Άι-Γιάννη**, τις **Κάναλες**, τη **Γκούβα** και τα **Μεγαλώνια**.

Το καταπράσινο τοπίο, οι γύρω βουνοκορφές, το πλήθος των ελάτων, αλλά και το πέταγμα δύο αετών σ' αυτό το σημείο (απ' τους ελάχιστους που έμειναν...) έκαναν τους ορειβάτες των Ιωαννίνων να θεωρήσουν το **Δικόρφο** σαν ένα απ' τα ομορφότερα χωριά του Ζαγορίου και του νομού Ιωαννίνων γενικότερα να διηγούνται με τα καλύτερα πλέον λόγια τις εντυπώσεις τους, σε γνωστούς και φίλους.

Ούτε Γκούβα ξανάχαν δει, όπως με βεβαίωσαν δύο φίλοι ορειβάτες εκείνης της ημέρας,

ούτε την κορυφή του Άι-Γιάννη είχαν ξαναντικρύσει, ούτε το απέραντο δάσος των ελάτων της γύρω περιοχής είχαν ποτέ απολαύσει ως τώρα, τόσο έντονα.

Βέβαια, η μεγάλη χαρά και έκπληξή τους ήρθε όταν κατέβηκαν απ' τα **Μεγαλώνια** και μπήκαν στο χωριό.

Είδαν και αντίκρυσαν τότε έναν παραδοσιακό οικισμό απ' τους καλύτερος και ομορφότερους του Ζαγορίου, με τριώροφα γνήσια παραδοσιακά σπίτια, παραδοσιακά και αναγεωμένα καλντερίμια και παραδοσιακές παλιές βρύσες, που ούτε είχαν φανταστεί ως τώρα, όπως έλεγαν στις συζητήσεις τους απ' την ώρα εκείνη και μετά.

Η κεντρική πλατεία (μεσοχώρι) με το εξαίρετο Αρρεναγωγείο, το πανύψηλο και δυσεύρετο καμπαναριό και την απ' το 1778 κτισμένη και άριστα διατηρημένη εκκλησία, τους συγκίνησαν και τους ευχαρίστησαν πολύ.

Ο πέρα και ο κάτω Μαχαλάς, με τα ωραία καλντερίμια τους, τα σωζόμενα και διατηρούμενα με αγάπη και μεράκι απ' όλους παραδοσιακά σπίτια, η συνοχή και αρχιτεκτονική τους τάξη, που επικρατεί μεταξύ τους, η μαύρη πλάκα των σπιτιών, ήταν κάτι που συγκίνησε το σύνολο των επισκεπτών της ημέ-

ρας και δεν τους άφηνε να φύγουν απ' το Δικόρφο.

Επεσήμαναν όμως κι ελλείψεις...

Και πρώτα-πρώτα, εκείνο που τους έκανε εντύπωση είναι η έλλειψη ενός καλού, σύγχρονου και κατάλληλου, για τις ανάγκες των επισκεπτών του Δικόρφου, μαγαζιού.

Χάρηκαν μάλιστα, όταν άκουσαν και έμαθαν ότι προετοιμάζεται η λειτουργία ενός **καφεστιατορίου από κάποιον χωριανό τους έμπειρο νέο, σωστό και ικανό να ανταποκριθεί στις καθημερινές ανάγκες του χωριού τους.** Ενόσ χωριού, που εξελίσσεται και προσαρμόζεται στις σύγχρονες συνθήκες και δεν παραμένει σε περασμένες και καθυστερημένες δεκαετίες.

Γιατί έκαναν τη σύγκριση (οι επισκέπτες-ορειβάτες εκείνης της μέρας) αναλυτικά και συγκριτικά και βγάλαν το συμπέρασμα, ότι ένας τέτοιος οικισμός, που δεν διαφέρει απ' το Πάπιγκο και το Μονοδέντρι, πρέπει να αξιοποιηθεί κάποτε και να καταλάβει τη θέση που του πρέπει και του αρμόζει μεταξύ των Ζαγοροχωρίων.

Ας ελπίσουμε ότι οι κοινοτικοί τους Άρχοντες, αλλά και κάποιος προοδευτικός, σύγχρο-

νος, θετικός και εργατικός, νεότερος χωριανός τους, θα ανταποκριθούν στο σπουδαίο αυτό αίτημα του σημερινού κόρφου, ώστε, σε δυο χρόνια που θα είναι ολοκληρωμένος σίγουρα και ασφαλτοστρωμένος και ο δρόμος των 8 χλμ. Ελάτης-Δικόρφου, να υπάρχει και να λειτουργεί στο χωριό τους αυτό το στοιχειώδες, αναγκαίο και απαραίτητο μαγαζί, ώστε και οι ερχόμενοι ορειβάτες και τουρίστες να ικανοποιούν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους, αλλά και οι ίδιοι οι Δικορφιώτες, όταν παραθερίζουν το καλοκαίρι, να χαίρονται και να απολαμβάνουν θετικότερα το χωριό τους και να καυχώνται, ότι ανήκει στους πρώτους και πιο επιτυχημένους παραδοσιακούς οικισμούς του Ζαγορίου.

Όταν, στις τρεις το μεσημέρι της 12-3-1995 αναχωρούσαν όλοι οι ορειβάτες απ' το Δικόρφο, αυτό συζητούσαν, αυτο εύχονταν κι αυτό επιθυμούσαν δικαίως και ειλικρινώς.

Οι υπόλοιπες υποχρεώσεις από δω και πέρα, ανήκουν σ' όλους εκείνους που γεννήθηκαν, ταυτίστηκαν, μεγάλωσαν και αγάπησαν με πάθος και ειλικρίνεια το χωριό τους.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

Π Ο Ι Η Σ Η

“Από την άνοιξη στο χειμώνα”

Δυο μαύρα μάτια όμορφα και φρύδι σα γαϊτάνι μεσ' στη ζωή παντοτινά στο νου μου θα γυρίζουν βραδιάς αζέχαστες ματιές που κάτω απ' το φεγγάρι σαν τις θυμάμαι οϊμέ, τα μάτια μου δακρύζουν.

Παιδούλα δωδεκάχρονη της γειτονιάς καμάρι, που στην καρδιά μου άναψες μεγάλο τον καημό δε φταις εσύ, τα κάλλη σου η ομορφιά κι χάρη που θέλησα ο άμοιρος να τα ερωτευτώ.

Μα τώρα πια νοσταλγικά γυρνώ στα περασμένα κι αναπολώ κάποιο καιρό που χτίζανε φωλιά, χελιδονάκια του Μαρτιού, γοργά χαριτωμένα που ξάφνου πέταξαν μακριά και δε φανήκαν πια.

Γύρισε τόσο γρήγορα της νιότης μας η ρόδα όπως κυλούν τα σύννεφα διωγμένα απ' το βοριά κι εκεί που λες πως έφτασε η άνοιξη, τα ρόδα ξεσπάει γύρω άγρια η βαρυχειμωνιά.

Τα γέλια σβήσαν κι χαρές αριά και κουρασμένες τα λούλουδα μαράθηκαν τι χάθηκ' η δροσιά βαλσαμωμένα όνειρα κι ελπίδες προδομένες γεμίσαν με παράπονα τη δόλια μου καρδιά.

Γιάννης Λέκκος

Φωτο Γραφήματα...

Ένας από τους κυριότερους μήνες του χρόνου για την κοινωνία του χωριού ήταν ο Μάης, εξαιτίας βέβαια της γιορτής του Άι-Γιάννη και του πανηγυριού που γινόταν προς τιμήν του, στις 25 του μήνα. “Βουτώντας” στο χρόνο, σταμάταμε στις 21 Μαΐου του 1904, μέρα πανηγυριού στο χωριό, μπροστά από το κτίριο του παλιού σχολείου.